II

(Πράξεις, γιά τήν ἰσχύ τῶν ὁποίων δέν ἀπαιτεῖται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 29ης 'Οκτωβρίου 1981

ἀναφερόμενη σέ διαδικασία ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 86 τῆς συνθήκης ΕΟΚ

(IV/29.839-GVL)

(Τό κείμενο στή γερμανική γλώσσα εἶναι τό μόνο αὐθεντικό)

(81/1030/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

'Εχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 86,

τόν κανονισμό ἀριθ. 17 τοῦ Συμβουλίου τῆς 6ης Φεβρουαρίου 1962 (1), καί ἰδίως τό ἄρθρο 3,

τήν αἴτηση τῆς ἑταιρείας Interpar τῆς 9ης 'Απριλίου 1979 καί τήν αἴτηση τῶν ἐκτελεστῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων Avory, Bennett, R. Davies, D. Davies, Marvin, Webb, Welch, Scareno καί Skorsky τῆς 12ης Σεπτεμβρίου 1980, βάσει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17, οἱ ὁποῖες ὑποβλήθηκαν στήν 'Επιτροπή καί ἀναφέρονται στήν στάση τῆς Gesellschaft zur Verwertung von Leistungsschutzrechten, μέ ἕδρα τό 'Αμβοῦργο, 'Ομοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας,

τήν ἀπόφαση τῆς 'Επιτροπῆς τῆς 25ης Αὐγούστου 1980 νά κινήσει στήν προκειμένη περίπτωση τήν προβλεπόμενη διαδικασία,

τή γνώμη τῆς ἑταιρείας Gesellschaft zur Verwertung von Leistungsschutzrechten mbH βάσει τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17, καθώς καί τῶν διατάξεων τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 99 τῆς 'Επιτροπῆς τῆς 25ης 'Ιουλίου 1963 (2),

τή γνώμη τῆς Συμβουλευτικῆς 'Επιτροπῆς Συμπράξεων καί Δεσποζουσῶν Θέσεων τῆς 17ης 'Ιουνίου 1981, βάσει τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17,

'Εκτιμώντας τά ἀκόλουθα πραγματικά καί νομικά περιστατικά:

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

'Η παρούσα ἀπόφαση ἀφορᾶ τή στάση τῆς Gesellschaft zur Verwertung von Leistungsschutzrechten mbH (καλούμενης στό ἑξῆς «GVL») ἀπέναντι σέ ἐκτελεστές καλλιτεχνικῶν ἔργων πού δέν διαθέτουν τή γερμανική ὑπηκοότητα οὔτε ἔχουν τήν κατοικία τους στό ἔδαφος τῆς 'Ομοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας (καλουμένης στό ἑξῆς «Γερμανία»).

I. 'Οργάνωση τῆς GVL

1. 'Η GVL, μέ ἕδρα τό 'Αμβοῦργο, ἀποτελεῖ γερμανική ἑταιρεία ἐμπορικῆς ἐκμεταλλεύσεως μέ σκοπό τήν ἄσκηση τῶν δικαιωμάτων καί ἀξιώσεων πού ἀπορρέουν ἀπό τό γερμανικό «Gesetz über Urheberrechte und verwandte Schutzrechten» (καλουμένου στό ἑξῆς «Urheberrechtsgesetz», καί χάριν συντομίας «UrhG»), γιά τούς ἐκτελεστές καλλιτεχνικῶν ἔργων, συνδημιουργούς κινηματογραφικῶν ἔργων (καλουμένους στό ἑξῆς «καλλιτέχνες»), κατασκευαστές φορέων καταγραφῆς εἰκόνων καί ἤχου καί διοργανωτές καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων ἤ πού ἔχουν μεταβιβασθεῖ σέ αὐτούς τούς κατασκευαστές καί ἐπιχειρηματίες.

'Η GVL εἶναι γερμανική ἑταιρεία προστασίας τῶν «δικαιωμάτων τῶν ἑρμηνευτῶν», τῶν δικαιωμά-

(1) ΕΕ ἀριθ. 13 τῆς 21. 2. 1962, σ. 204/62.
(2) ΕΕ ἀριθ. 127 τῆς 20. 8. 1963, σ. 2268/63.

των δηλαδή τά ὁποῖα ἀπορρέουν ἀπό τήν ἀναπαραγωγή τοῦ ἔργου τῶν δημιουργῶν. 'Η δραστηριότητα τῶν ἑταιρειῶν ἐκμεταλλεύσεως αὐτοῦ τοῦ εἴδους ρυθμίζεται ἀπό τό γερμανικό «Gesetz über die Wahrnehmung von Urheberrechten und verwandten Schutzrechten (καλουμένου στό ἑξῆς «Wahrnehmungsgesetz», καί χάριν συντομίας «WahrnG»).

2. 'Η GVL ἔχει ἱδρυθεῖ ἀπό κοινοῦ ἀπό τήν «Deutschen Orchestervereinigung e. V.», μέ ἕδρα τό 'Αμβοῦργο, ὁμάδα ἐκπροσωπήσεως τῶν συμφερόντων τῶν ἐκτελεστῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων — κυρίως μουσικῶν — καθώς καί ἀπό τήν «Deutschen Landesgruppe der IFPI e. V.» («International Federation of Producers of Pronograms and Videograms»), μέ ἕδρα τό 'Αμβοῦργο, ὁμάδα ἐκπροσωπήσεως τῶν συμφερόντων τῶν κατασκευαστῶν φορέων καταγραφῆς ἤχου. 'Η Deutsche Orchestervereinigung e. V. καί ἡ Deutsche Landesgruppe der IFPI e. V. εἶναι οἱ μοναδικοί μέτοχοι τῆς GVL, ἡ ὁποία ἔχει τή μορφή ἑταιρείας περιορισμένης εὐθύνης.

II. Τά δικαιώματα τῶν καλλιτεχνῶν καί τῶν κατασκευαστῶν σύμφωνα μέ τό γερμανικό Urheberrechtsgesetz (νόμοι ἐπί τῆς πνευματικῆς καί καλλιτεχνικῆς ἰδιοκτησίας)

3. 'Ο καλλιτέχνης ἀπολαύει, σύμφωνα μέ τά ἄρθρα 73 ἐπ. UrhG, συγγενοῦς προστασίας μέ ἐκείνη τῶν δικαιωμάτων τοῦ δημιουργοῦ. Τά ἄρθρα 74, 75 καί 76 παράγραφος 1 UrhG, παρέχουν στόν καλλιτέχνη τό δικαίωμα, τό καλλιτεχνικό δημιούργημά του νά ἐκτελεῖται δημόσια, νά ἐγγράφεται σέ φορεῖς καταγραφῆς εἰκόνων ἤ ἤχου, νά ἀναπαράγεται σέ ἀντίγραφα ἤ νά μεταδίδεται ἀπό τό ραδιόφωνο μόνο μέ τή συγκατάθεσή του (πρωτογενής ἐκμετάλλευση). 'Ο καλλιτέχνης παρέχει κατά κανόνα αὐτή τήν ἄδεια μόνον ἔναντι ἀμοιβῆς.

4. Παράλληλα, τά ἄρθρα 76 παράγραφος 2 καί 77 UrhG χορηγοῦν στόν καλλιτέχνη, ἐκ τοῦ νόμου, ἀξίωση ἀμοιβῆς, σέ περίπτωση πού τό καλλιτεχνικό δημιούργημα, τοῦ ὁποίου ἔχει ἐπιτραπεῖ ἡ ἐγγραφή σέ φορεῖς καταγραφῆς εἰκόνων ἤ ἤχου, μεταδίδεται ἀπό τό ραδιόφωνο ἤ ἐκτελεῖται δημόσια μέ ὁποιονδήποτε ἄλλον τρόπο (δευτερογενής ἐκμετάλλευση). 'Ο καλλιτέχνης ἔχει, ἐπιπρόσθετα, καί ἀξίωση ἀμοιβῆς ἔναντι τοῦ κατασκευαστοῦ τῶν συσκευῶν παραγωγῆς ἀντιγράφων — πρόκειται γιά τό εἰσπραττόμενο τέλος ἀνά συσκευή (Geräteabgabe) — βάσει τοῦ ἄρθρου 53 παράγραφος 5 UrhG.

5. Στό βαθμό πού ἔχει ἐπιτραπεῖ ἡ ἐγγραφή τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου τοῦ καλλιτέχνη σέ φορεῖς καταγραφῆς εἰκόνων ἤ ἤχου καί οἱ τελευταῖοι ἔχουν κυκλοφορήσει, ὁ καλλιτέχνης δέν δικαιοῦται νά παρεμποδίσει τήν ραδιοφωνική ἐκπομπή ἤ τή δημόσια ἀναμετάδοση τῶν φορέων αὐτῶν ἐπικαλούμενος τό ἀποκλειστικό δικαίωμα προστασίας τοῦ καλλιτεχνικοῦ του ἔργου.

6. 'Ο κατασκευαστής φορέων καταγραφῆς ἤχου — καλούμενος στό ἑξῆς «κατασκευαστής» — ἔχει ἀπό τήν πλευρά του, ὅσον ἀφορᾶ τίς ἀξιώσεις ἀμοιβῆς τοῦ καλλιτέχνη ἀπό τή δευτερογενή ἐκμετάλλευση βάσει τοῦ ἄρθρου 86 UrhG, ἀξίωση ἔναντι τοῦ καλλιτέχνη γιά εὔλογη συμμετοχή στήν ἀμοιβή αὐτή.

'Ο κατασκευαστής καί ὁ καλλιτέχνης ἐνδιαφέρονται, ἑπομένως, ἐξίσου γιά τήν ἀμοιβή ἀπό τή δευτερογενή ἐκμετάλλευση. Στό βαθμό πού πρόκειται γιά τήν ὑλοποίηση τῶν ἀξιώσεων αὐτῶν κατά τῶν ὑποχρέων (ραδιοφωνικά ἱδρύματα, θέατρα, ξενοδοχεῖα, ἑστιατόρια κλπ.), τά συμφέροντα συμβαδίζουν. 'Αντίθεση συμφερόντων παρουσιάζεται μόνον ὅταν ἔχει καταβληθεῖ ἡ ἀμοιβή καί τίθεται πλέον τό πρόβλημα τῆς «εὔλογης συμμετοχῆς τῶν κατασκευαστῶν».

III. Τά δικαιώματα τῶν καλλιτεχνῶν καί κατασκευαστῶν σέ ἄλλα Κράτη μέλη καί στό πλαίσιο τῆς συμφωνίας τῆς Ρώμης

7. 'Ενῶ σέ ὅλα τά Κράτη μέλη ἀναγνωρίζεται τό δικαίωμα παροχῆς ἀδείας ἀπό τόν καλλιτέχνη κατά τήν πρωτογενή ἐκμετάλλευση, ἀνάλογες ἀξιώσεις ἐκ τοῦ νόμου γιά ἀμοιβή κατά τή δευτερογενή ἐκμετάλλευση ὑπάρχουν μόνο σέ λίγα Κράτη μέλη.

8. 'Η Δανία καί ἡ 'Ιταλία χορηγοῦν στούς κατασκευαστές φορέων καταγραφῆς ἤχου καί στούς καλλιτέχνες, ἐκ τοῦ νόμου, ἀξιώσεις ἀμοιβῆς γιά τή δημόσια ἀναμετάδοση καί τίς ραδιοφωνικές ἐκπομπές. Στό 'Ηνωμένο Βασίλειο καί τήν 'Ιρλανδία ὑπάρχει ἐκ τοῦ νόμου γιά τούς κατασκευαστές φορέων καταγραφῆς ἤχου τό δικαίωμα ἀπαγορεύσεως σέ περιπτώσεις παρανόμου δημοσίας ἀναμεταδόσεως. Οἱ καλλιτέχνες συμμετέχουν, βάσει ρητρῶν τῶν συλλογικῶν συμβάσεων μέ τούς κατασκευαστές φορέων καταγραφῆς ἤχου, στίς εἰσπράξεις τῶν τελευταίων ἀπό τίς δημόσιες ἀναμεταδόσεις. 'Η 'Ελλάδα χορηγεῖ, ἕως σήμερα, μόνο στούς καλλιτέχνες, ὄχι ὅμως καί στούς κατασκευαστές, ἐκ τοῦ νόμου ἀξιώσεις ἀμοιβῆς. Στίς Κάτω Χῶρες, τό Βέλγιο, τό Λουξεμβοῦργο καί τή Γαλλία δέν ὑφίσταται ἐπί τοῦ παρόντος νομοθεσία σχετικά μέ τίς ἀξιώσεις ἀμοιβῆς γιά τή δευτερογενή ἐκμετάλλευση. Στήν πράξη ὅμως, στό Βέλγιο καί τίς Κάτω Χῶρες ὑπάρχουν συμβατικές ρῆτρες γιά τήν καταβολή τῶν ἀμοιβῶν ἀπό τή δευτερογενή ἐκμετάλλευση μεταξύ τῶν Βέλγων καί 'Ολλανδῶν κατασκευαστῶν καί τῶν ἑκάστοτε ραδιοφωνικῶν ἱδρυμάτων· στή Γαλλία δέν ὑπάρχουν τουλάχιστον συμβάσεις ἀμοιβῆς αὐτοῦ τοῦ εἴδους μέ ἕνα τμῆμα τῶν ὑφισταμένων ραδιοφωνικῶν ἱδρυμάτων. Οἱ ἑκάστοτε ἑνώσεις καλλιτεχνῶν, ἀπό τή δική τους πλευρά, συμμετέχουν στίς καταβαλλόμενες ἀμοιβές βάσει ρητρῶν στίς συλλογικές συμβάσεις μέ τούς κατασκευαστές φορέων καταγραφῆς ἤχου.

9. 'Η διεθνής συμφωνία τῆς 26ης 'Οκτωβρίου 1961 γιά τήν προστασία τῶν ἐκτελεστῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων, τῶν κατασκευαστῶν φορέων κατα-

γραφῆς ἤχου καί τῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν (συμφωνία τῆς Ρώμης) ὑποχρεώνει, στό ἄρθρο 12, τά συμβαλλόμενα κράτη νά παράσχουν τήν ἐγγύηση ὅτι, ὅσοι χρησιμοποιοῦν τούς φορεῖς δημοσιευμένων ἠχογραφήσεων γιά ραδιοφωνικές ἐκπομπές ἤ ὁποιαδήποτε δημόσια ἀναμετάδοση, καταβάλλουν στούς κατασκευαστές φορέων καταγραφῆς ἤχου ἤ στούς καλλιτέχνες, ἤ καί στούς δύο, μιά καί μοναδική εὔλογη ἀμοιβή.

10. 'Η συμφωνία ὅμως αὐτή τῆς Ρώμης δέν ἔχει κυρωθεῖ ἀκόμα ἀπό ὅλα τά Κράτη μέλη. 'Η Γερμανία διατύπωσε κατά τήν κύρωση τήν ἐπιφύλαξη νά «περιορίσει ὡς πρός τούς φορεῖς καταγραφῆς ἤχου, οἱ κατασκευαστές τῶν ὁποίων εἶναι ὑπήκοοι ἑνός ἄλλου συμβαλλομένου κράτους, τήν ἔκταση καί τή διάρκεια τῆς προστασίας γιά τούς κατασκευαστές καί τούς καλλιτέχνες στήν ἔκταση καί διάρκεια τῆς παρεχομένης προστασίας ἐκ μέρους αὐτοῦ τοῦ κράτους γιά τούς φορεῖς καταγραφῆς ἤχου, οἱ ὁποῖοι ἐγγράφηκαν γιά πρώτη φορά ἀπό Γερμανό ὑπήκοο».

11. Τά δικαιώματα προστασίας τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἔργου πού ἐκτέθηκαν ἀνωτέρω (σημεῖα 3 ἕως 6) ἀναγνωρίζονται κατά βάση καί σέ καλλιτέχνες μέ ἀλλοδαπή ἰθαγένεια ἀνεξάρτητα ἀπό τόν τόπο κατοικίας τους. Στό βάθμο πού πρόκειται γιά καλλιτέχνες ὑπηκόους ἑνός τῶν κρατῶν τά ὁποῖα δέν κύρωσαν τή συμφωνία τῆς Ρώμης, τό ἄρθρο 125 τοῦ UrhG χορηγεῖ στόν ἀλλοδαπό αὐτό τά ἴδια δικαιώματα μέ Γερμανούς καλλιτέχνες, ἄν ἡ ἀναμετάδοση τοῦ ἔργου του γίνεται στή Γερμανία ἤ — στό βαθμό πού ἔχει ἐπιτραπεῖ ἡ ἐγγραφή του σέ φορεῖς καταγραφῆς εἰκόνων ἤ ἤχου — ἄν οἱ φορεῖς αὐτοί ἔχουν κυκλοφορήσει στή Γερμανία. Οἱ ἀλλοδαποί αὐτοί καλλιτέχνες ἀπολαύουν ἐπίσης, καί στήν περίπτωση τῶν ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν, τῶν ἴδιων δικαιωμάτων ὅπως καί οἱ Γερμανοί, ἄν οἱ ραδιοφωνικές ἐκπομπές ἔχουν μεταδοθεῖ στή Γερμανία.

IV. 'Η ρύθμιση τοῦ «Wahrnehmungsgesetz»

12. Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 1 WahrnG, ὅποιος κάνει χρήση τῶν δικαιωμάτων ἐκμεταλλεύσεως, ἤ παροχῆς ἀδείας ἤ τῶν ἀξιώσεων ἀμοιβῆς βάσει τοῦ Urheberrechtsgesetz γιά λογαριασμό περισσοτέρων δημιουργῶν ἤ δικαιούχων συγγενῶν προστατευομένων δικαιωμάτων πρός τό σκοπό κοινῆς ἀξιοποιήσεως, πρέπει νά ἔχει λάβει κρατική ἔγκριση, ἄσχετα ἄν ἡ χρήση γίνεται ἰδίω ὀνόματι ἤ ὀνόματι τρίτου.

Γιά τή χορήγηση τῆς ἀδείας ὑφίσταται νομική ἀξίωση, ἄν πληροῦνται ὁρισμένες βασικές προϋποθέσεις γιά τήν ἄσκηση τῶν δικαιωμάτων.

13. 'Επειδή ὁ Wahrnehmungsgesetz δέν χορηγεῖ στίς ἑταιρεῖες ἐκμεταλλεύσεως ὁποιοδήποτε ἐκ τοῦ νόμου μονοπώλιο, ἡ ἵδρυση «ἀνταγωνιστικῶν» ἑταιρειῶν ἐκμεταλλεύσεως εἶναι ἀπό νομική ἄποψη ἀπόλυτα δυνατή.

14. Οἱ ἐγκεκριμένες ἑταιρεῖες ἐκμεταλλεύσεως βάσει τοῦ Wahrnehmungsgesetz πρέπει νά διανέμουν τίς εἰσπράξεις ἀπό τή δραστηριότητά τους βάσει σταθερῶν κανόνων.

15. Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 11 WahrnG, ἡ ἑταιρεία ἐκμεταλλεύσεως εἶναι ὑποχρεωμένη, βάσει τῶν δικαιωμάτων τῶν ὁποίων κάνει χρήση, νά χορηγεῖ σέ ὁποιονδήποτε τό ζητήσει, ὑπό εὔλογους ὅρους, τά δικαιώματα ἐκμεταλλεύσεως ἤ τήν ἄδεια (ὑποχρέωση πρός σύναψη συμβάσεως).

16. Παράλληλα, τό ἄρθρο 6 WahrnG ὑποχρεώνει τήν ἑταιρεία ἐκμεταλλεύσεως, μόλις τό ζητήσουν οἱ δικαιοῦχοι, νά ἐκμεταλλεύεται τά δικαιώματα καί ἀξιώσεις πού ὑπάγονται στόν τομέα δραστηριοτήτων της, ὑπό εὔλογους ὅρους, ἐφ' ὅσον αὐτοί εἶναι Γερμανοί μέ τήν ἔννοια τοῦ Grundgesetz ἤ ἔχουν τήν κατοικία τους ἐντός τῆς περιοχῆς ἰσχύος τοῦ Wahrnehmungsgesetzes καί ἄν δέν καθίσταται δυνατή ἡ ἀποτελεσματική ἄσκηση τῶν δικαιωμάτων ἤ ἀξιώσεων κατ' ἄλλο τρόπο (ὑποχρέωση διαχειρίσεως δικαιωμάτων).

17. 'Η τήρηση αὐτῶν τῶν ἐκ τοῦ νόμου ὑποχρεώσεων καί οἱ δραστηριότητες τῶν ἑταιρειῶν ἐκμεταλλεύσεως ἐποπτεύονται ἀπό τό Γερμανικό Γραφεῖο Εὑρεσιτεχνιῶν (Deutschen Patentamt), τό ὁποῖο ἀσκεῖ τά καθήκοντα τῆς νομίμως ἐποπτευούσης ἀρχῆς (ἄρθρο 18 ἐπ. WahrnG).

V. 'Η θέση τῆς GVL στή Γερμανία

18. 'Η GVL εἶναι ἡ μοναδική ἑταιρεία ἐκμεταλλεύσεως ἡ ὁποία ἀσχολεῖται στή Γερμανία μέ τήν ἄσκηση τῶν δικαιωμάτων προστασίας τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἔργου. Οἱ ἄλλες ὑφιστάμενες στή Γερμανία ἑταιρεῖες ἐκμεταλλεύσεως ἀσκοῦν προστασία ἄλλων δικαιωμάτων.

19. Βάσει τοῦ Urheberrechtsgesetz, ὁρισμένα δικαιώματα, τά ὁποῖα ἀνήκουν στούς δημιουργούς καλλιτέχνες ἤ κατασκευαστές, μπορεῖ νά ἀσκηθοῦν μόνο μέσο ἑταιρειῶν ἐκμεταλλεύσεως. Αὐτό π.χ. ἰσχύει γιά τήν ἀνωτέρω (σημεῖο 4) ἀναφερομένη ἀξίωση ἀμοιβῆς κατά τοῦ κατασκευαστοῦ συσκευῶν παραγωγῆς ἀντιγράφων, βάσει τοῦ ἄρθρου 53 παράγραφος 5 UrhG (τέλος ἀνά συσκευή).

20. Γιά νομικούς λόγους, στό βαθμό πού αὐτό ἀφορᾶ τό τέλος ἀνά συσκευή, ἀλλά ἐπίσης καί γιά πραγματικούς λόγους πού συνδέονται μέ ἀξιώσεις ἀμοιβῆς ἀπό τή δευτερογενή ἐκμετάλλευση, ἡ ἀποτελεσματική ἄσκηση αὐτῶν τῶν δικαιωμάτων εἶναι πρακτικά ἀδύνατη γιά τόν ἴδιο τόν καλλιτέχνη. Κάθε σχετική ἀπόπειρα πρέπει ἤδη νά θεωρηθεῖ καταδικασμένη σέ ἀποτυχία γιά τό λόγο καί μόνο ὅτι ὁ μεμονωμένος καλλιτέχνης δέν εἶναι σέ θέση νά ἐλέγξει στή συγκεκριμένη περίπτωση καί νά ἀποδείξει ἄν, πότε, ἀπό ποιόν καί πόσο συχνά μεταδόθηκε ἤ καθ' ὁποιονδήποτε ἄλλο τρόπο παρουσιάστηκε δημόσια τό καλλιτεχνικό του δημιούργημα.

Σ' αὐτό προστίθεται τό γεγονός ὅτι θά ἦταν, ὡς μεμονωμένο ἄτομο, ἀναγκασμένος νά συνάψει συμβατικές σχέσεις μέ πλῆθος οἰκονομικά ἰσχυρῶν φορέων (π. χ. ραδιοφωνικά ἱδρύματα), πού κάνουν χρήση τῶν ἔργων, κατά τῶν ὁποίων διαθέτει μόνον ἀξίωση παροχῆς εὔλογης ἀμοιβῆς, ὄχι ὅμως καί ἀξίωση ἀπαγορεύσεως τῆς χρήσεως τοῦ καλλιτεχνικοῦ του δημιουργήματος.

VI. 'Η ἄσκηση τῶν δικαιωμάτων δευτερογενοῦς ἐκμεταλλεύσεως ἀπό τήν GVL

1. *Οἱ συμβάσεις προστασίας τῶν δικαιωμάτων*

21. Πρός τό σκοπό τῆς ἀσκήσεως τῶν δικαιωμάτων ἀπό τή δευτερογενή ἐκμετάλλευση, ἡ GVL συνάπτει τίς ὀνομαζόμενες «συμβάσεις προστασίας» μέ τούς κατασκευαστές καί τούς καλλιτέχνες. Βάσει τοῦ ἄρθρου 1 τῶν συμβάσεων αὐτῶν μέ τούς καλλιτέχνες, ὁ δικαιοῦχος μεταβιβάζει στή GVL, πρός τό σκοπό τῆς ἀσκήσεως ἰδίω ὀνόματι, ὅλα τά δικαιώματα προστασίας τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἔργου, τά ὁποῖα τοῦ ἀνήκουν τή στιγμή αὐτή, καθώς καί ὅσα πρόκειται νά ἀποκτήσει κατά τή διάρκεια τῆς συμβάσεως, ὅπως καί τίς ἀξιώσεις ἐκχωρήσεως, καταστροφῆς καί ἀποζημιώσεως.

22. Αὐτή ἡ μεταβίβαση δικαιωμάτων περιλαμβάνει ἰδίως τήν ἀξίωση καταβολῆς ἀμοιβῆς, ὅταν οἱ κυκλοφορήσαντες φορεῖς καταγραφῆς εἰκόνων ἤ ἤχου μεταδίδονται ἀπό τό ραδιόφωνο ἤ χρησιμοποιοῦνται καθ' ὁποιονδήποτε ἄλλο τρόπο δημόσια, καθώς καί τήν ἀξίωση ἐπί τοῦ τέλους ἀνά συσκευή.

23. Σέ ἀντιστάθμισμα, ἡ GVL ἀναλαμβάνει τήν ὑποχρέωση νά καταβάλει στούς ἑκάστοτε δικαιούχους τίς εἰσπραχθεῖσες ἀμοιβές, τούς τόκους πού ἀφοροῦν τοποθετήσεις χρημάτων μέχρι τή στιγμή τῆς διανομῆς, καθώς καί κάθε ἄλλο ποσό βάσει κλίμακος κατανομῆς, τήν ὁποία καθορίζει ἡ ἴδια, καί μετά ἀπό ἀφαίρεση τῶν ἀναγκαίων διοικητικῶν δαπανῶν, οἱ ὁποῖες περίπου ἀνέρχονται συνολικά σέ 5 ἕως 10 % τῶν ἐσόδων τῆς GVL.

24. Στήν πράξη, συχνά στήν περίπτωση τῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων πού ἔχουν ἐγγραφεῖ σέ φορεῖς καταγραφῆς ἤχου, ὁ μεμονωμένος καλλιτέχνης δέν μεταβιβάζει τίς ἀξιώσεις του στή GVL, ἀλλά, κατά κανόνα, οἱ ἴδιοι οἱ κατασκευαστές φορέων καταγραφῆς ἤχου φροντίζουν γιά τή διεκδίκηση ὅλων τῶν ἀπαραιτήτων δικαιωμάτων καί, κατ' αὐτό τόν τρόπο, ἐπίσης, τῶν δικαιωμάτων δευτερογενοῦς ἐκμεταλλεύσεως τῶν καλλιτεχνῶν. Οἱ κατασκευαστές μεταβιβάζουν κατόπιν, ἀπό τή δική τους πλευρά, τά δικαιώματα, τά ὁποῖα τούς ἔχουν ἐκχωρήσει οἱ καλλιτέχνες, στήν GVL. Βάσει τῆς συμβάσεως αὐτῆς μεταξύ κατασκευαστοῦ καί GVL, οἱ καλλιτέχνες ἔχουν ἄμεση ἀξίωση πληρωμῆς κατά τῆς GVL (σύμβαση ὑπέρ τρίτου). Οἱ καλλιτέχνες, οἱ ὁποῖοι εἶχαν συνάψει μέ τήν GVL σύμβαση προστασίας δικαιωμάτων, χωρίς νά ἔχουν ἐκχωρήσει τά δικαιώματά τους προστασίας τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἔργου στούς κατασκευαστές (π.χ. ὅταν πρόκειται γιά παραγωγές τῶν ἴδιων τῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν στή Γερμανία), λαμβάνουν τίς ἀμοιβές πού δικαιοῦνται ἀπευθείας ἀπό τήν GVL.

25. Στό βαθμό πού ἀλλοδαποί κατασκευαστές φορέων ἤχου ἔχουν δικαιώματα ἐκμταλλεύσεως στή Γερμανία, πρός διάθεση, μεταβιβάζουν τά δικαιώματά τους στούς ἐγχώριους ἀντιπροσώπους τους ἤ δικαιούχους ἀδείας, οἱ ὁποῖοι κατόπιν ἐξισώνονται ἀπό τήν GVL, ὡς δικαιοῦχοι δικαιωμάτων δευτερογενοῦς ἐκμεταλλεύσεως, πρός τούς ἐγχωρίους κατασκευαστές φορέων καταγραφῆς ἤχου.

2. *Οἱ συμβάσεις χρήσεως*

26. 'Η GVL ἔχει συνάψει μέ ὅσους χρησιμοποιοῦν τούς φορεῖς καταγραφῆς ἤχου (ραδιοφωνικά ἱδρύματα, ἑταιρεῖες ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων, θέατρα, ντισκοτέκ, ἑνώσεις ξενοδοχείων καί ἑστιατορίων κλπ.) καί εἶναι, βάσει τῶν δικαιωμάτων πνευματικῆς ἰδιοκτησίας, ὑπόχρεοι καταβολῆς ἀμοιβῆς, συμβάσεις, κατά τίς ὁποῖες χορηγεῖται στούς χρῆστες τό δικαίωμα χρήσεως τῶν φορέων καταγραφῆς ἤχου, τῶν ὁποίων οἱ μάρκες ἔχουν δηλωθεῖ στήν GVL ἀπό τούς κατασκευαστές καί οἱ ὁποῖες κυκλοφοροῦν στό ἐμπόριο στή Γερμανία. Πρός τό σκοπό αὐτό, ἡ GVL γνωστοποιεῖ τίς μάρκες τίς ὁποῖες ἐκπροσωπεῖ, καθώς καί τούς κατασκευαστές, καί ἀπαλάσσει τούς ἀντισυμβαλλομένους της ἀπό ὅλες τίς ἀξιώσεις πού σχετίζονται μέ τά δικαιώματα προστασίας τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἔργου, οἱ ὁποῖες θά ἦταν δυνατόν — ἐξαιτίας τῆς χρήσεως φορέων καταγραφῆς ἤχου, τίς φίρμες τῶν ὁποίων ἐκπροσωπεῖ ἡ GVL — νά προβληθοῦν ἀπό καλλιτέχνες, κατασκευαστές καί ἐπιχειρηματίες (πρβ. ἄρθρο 5 τῆς συμβάσεως περί ἐκπομπῶν φορέων καταγραφῆς ἤχου).

27. 'Επειδή οἱ καλλιτέχνες ἤ/καί οἱ κατασκευαστές, ὅπως καί οἱ ἐγχώριοι δικαιοῦχοι ἀδείας τῶν ἀλλοδαπῶν κατασκευαστῶν (π.χ. εἰσαγωγεῖς, ἑταιρεῖες διαθέσεως προϊόντων κλπ.) ἔχουν συνάψει συμβάσεις προστασίας δικαιωμάτων μέ τήν GVL, ἡ GVL εἶναι σέ θέση νά προσφέρει σέ ὅσους χρησιμοποιοῦν φορεῖς καταγραφῆς ἤχου τό σύνολο σχεδόν τοῦ «παγκοσμίου ρεπερτορίου» τῶν ἐκτελέσεων καλλιτεχνικῶν ἔργων πού ἔχουν ἐγγραφεῖ σέ τέτοιους φορεῖς, στό βαθμό πού ἔχουν κυκλοφορήσει στή Γερμανία. Μεταξύ αὐτῶν συγκαταλέγεται καί πληθώρα ἐκτελέσεων ἔργων ἀλλοδαπῶν καλλιτεχνῶν.

28. Γιά τή χρήση αὐτῶν τῶν φορέων οἱ χρῆστες καταβάλλουν σέ ἐκπλήρωση τῶν ὑποχρεώσεών τους, βάσει τοῦ ἄρθρου 76 παράγραφος 2 καί τοῦ ἄρθρου 77 UrhG, σύμφωνα μέ σύστημα ποσοστῶν τοῦ ὁποίου τίς λεπτομέρειες καθορίζει ἡ GVL, ἐτήσια κατ' ἀποκοπήν ποσά πρός τήν GVL.

3. *Εἰσπράξεις ἀπό τό τέλος ἀνά συσκευή*

29. 'Η ἀμοιβή γιά τήν παραγωγή ἀντιγράφων πρός προσωπική χρήση — τέλος ἀνά συσκευή —

εἰσπράττεται ἀπό τήν Zentralstelle für Private Überspielungsrechte (ZPÜ), τήν ὁποία ἔχει ἐπιφορτίσει πρός τό σκοπό αὐτό ἡ GVL καί ἡ ὁποία συμμετέχει ὡς ἑταῖρος στήν GVL, ἀπό τούς κατασκευαστές καθώς καί εἰσαγωγεῖς συσκευῶν παραγωγῆς ἀντιγράφων. 'Η GVL λαμβάνει τό 42 % τῆς συνολικῆς εἰσπράξεως ἡ ὁποία δέν ἐπιτρέπεται νά ὑπερβεῖ τό 5 % τοῦ ποσοῦ τῆς εἰσπράξεως τῶν κατασκευαστῶν τῶν συσκευῶν (ἤ εἰσαγωγέων) ἀπό τήν πώλησή τους — μετά ἀπό τήν ἀφαίρεση τῶν διοικητικῶν ἐξόδων τῆς ZPÜ. Τά χρήματα αὐτά συμπεριλαμβάνονται στό συνολικό ποσό τό ὁποῖο ἀπομένει πρός διανομή στούς καλλιτέχνες καί κατασκευαστές.

4. *'Η διανομή τῶν εἰσπράξεων τῆς GVL*

30. 'Η διανομή τῶν εἰσπράξεων τῆς GVL διενεργεῖται σύμφωνα μέ προγράμματα διανομῆς, τά ὁποῖα συντάσσονται ἐτησίως. Κατά βάση, κατά τή διαδικασία αὐτή, οἱ ἀμοιβές μεταξύ τῶν καλλιτεχνῶν, ἀπό τή μιά, καί τῶν κατασκευαστῶν, ἀπό τήν ἄλλη, διανέμονται σέ ἀναλογία 50 % πρός 50 %.

31. 'Η διανομή τοῦ ποσοῦ πρός τούς καλλιτέχνες γινόταν ἕως τό λογιστικό ἔτος 1979 κατ' ἀναλογία πρός τά ποσά τῶν δικαιωμάτων, τά ὁποῖα εἶχαν λάβει οἱ καλλιτέχνες γιά τό σχετικό ἡμερολογιακό ἔτος στή Γερμανία ἀπό τήν πρωτογενή ἐκμετάλλευση τοῦ καλλιτεχνικοῦ τους ἔργου. 'Ο καλλιτέχνης δικαιοῦχος τῆς ἀξιώσεως εἶχε τήν ὑποχρέωση νά δηλώνει σέ ἕνα ἔντυπο τά δικαιώματα τά ὁποῖα εἶχε εἰσπράξει γιά τήν καλλιτεχνική του δραστηριότητα ἀπό τίς ραδιοφωνικές καί δισκογραφικές ἐγγραφές κατά τό σχετικό ἡμερολογιακό ἔτος, καί νά συνυποβάλλει τά σχετικά δικαιολογητικά. "Οσο περισσότερα δικαιώματα εἶχε εἰσπράξει κάποιος καλλιτέχνης ἀπό τήν πρωτογενή ἐκμετάλλευση στή Γερμανία, τόσο ὑψηλότερο ἦταν καί τό ποσοστό του στίς ἀμοιβές τίς ὁποῖες διένεμε ἡ GVL ἀπό τή δευτερογενή ἐκμετάλλευση· ἀπό τό σημεῖο αὐτό ὅμως τά δικαιώματα συνυπολογίζονται μόνο στή βάση προοδευτικῆς φθίνουσας κλίμακας.

32. 'Η GVL ἔχει συνάψει μέ εἴκοσι περίπου χιλιάδες δικαιούχους συμβάσεις προστασίας δικαιωμάτων. 'Επειδή ὅμως τό σύνολο ὅσων ἔχουν τό δικαίωμα ἀξιώσεως δέν εἰσπράττει ἐτησίως δικαιώματα ἀπό τήν πρωτογενή ἐκμετάλλευση καί δέν ἀναγγέλλει πάντοτε ἐτησίως τίς ἀξιώσεις του στήν GVL, αὐτή διανέμει τό ποσό τῶν ἀμοιβῶν τίς ὁποῖες ἔλαβε ἐτησίως, κατά μέσο ὅρο, μόνο σέ δέκα χιλιάδες περίπου δικαιούχους τῆς ἀξιώσεως. Κατά τό 1980 ἡ GVL εἶχε συνολικές εἰπράξεις, σύμφωνα μέ τά στοιχεῖα της, ... DM περίπου.

VII. 'Η στάση τῆς GVL ἀπέναντι σέ ἀλλοδαπούς καλλιτέχνες

33. "Εως τίς 21 Νοεμβρίου 1980 ἡ GVL ἠρνεῖτο νά συνάψει συμβάσεις προστασίας διακαιωμάτων μέ ἀλλοδαπούς καλλιτέχνες οἱ ὁποῖοι δέν εἶχαν τήν κατοικία τους στή Γερμανία — ἄσχετα ἄν ἐπρόκειτο στήν περίπτωση αὐτή γιά καλλιτέχνες ἀπό τά Κράτη μέλη τῆς ΕΟΚ ἤ ὄχι — ἤ νά ἀσκήσει καθ' οἱονδήποτε ἄλλο τρόπο τά ὑφιστάμενα στή Γερμανία δικαιώματα προστασίας καλλιτεχνικοῦ ἔργου. Σ' αὐτές τίς περιπτώσεις ἡ GVL δέν ἀρνήθηκε ὅτι οἱ ἀλλοδαποί καλλιτέχνες ἔχουν δικαιώματα ἀμοιβῆς ἐκ τῆς δευτερογενοῦς ἐκμεταλλεύσεως στή Γερμανία. 'Η GVL, ὅμως, ἐπισήμαινε στούς ἀλλοδαπούς καλλιτέχνες, ὅταν αὐτοί ὑπέβαλλαν αἰτήσεις πρός τήν GVL πρός σύναψη συμβάσεως προστασίας δικαιωμάτων, τό γεγονός ὅτι συνάπτει ἀποκλειστικά τέτοιες συμβάσεις μέ τούς δικαιούχους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἴτε εἶναι Γερμανοί εἴτε ἔχουν τήν κατοικία τους στή Γερμανία.

34. 'Η συνέλευση τῶν ἑταίρων τῆς GVL ἀποφάσισε στίς 21 Νοεμβρίου 1980 νά συνάπτει στό ἑξῆς συμβάσεις προστασίας δικαιωμάτων καί μέ δικαιούχους καλλιτέχνες, ὑπηκόους Κράτους μέλους τῆς ΕΟΚ, χωρίς νά ὑποχρεώνει τούς ἀλλοδαπούς αὐτούς καλλιτέχνες νά ἀποδεικνύουν ὅτι διαθέτουν κατοικία στή Γερμανία. 'Εξάλλου, σύμφωνα μέ αὐτή τήν ἀπόφαση, παρέχεται ἀναδρομικά στούς δικαιούχους ἀπό τά ἄλλα Κράτη μέλη τῆς ΕΟΚ, στούς ὁποίους ἡ GVL εἶχε στή συγκεκριμένη περίπτωση ἀρνηθεῖ νά ἀναλάβει τήν ἄσκηση τῶν δικαιωμάτων τους, ἡ δυνατότητα συμμετοχῆς στό συνολικό ποσό τῶν ἀμοιβῶν.

35. Μετά ἀπό αὐτή τή νέα στάση τῆς GVL, ὡς πρός τήν ἀνάληψη προστασίας δικαιωμάτων, οἱ ἀμοιβές, οἱ ὁποῖες παρακρατοῦνται γιά τή μετάδοση, δημόσια ἐκτέλεση, ἐκμίσθωση καί ἀναπαραγωγή σέ ἀντίγραφα, διανέμονται μεταξύ τῶν καλλιτεχνῶν κατ' ἀναλογία πρός τίς καταλογιστέες πρός διανομή εἰσπράξεις ἀπό τήν πρωτογενή ἐκμετάλλευση κατά τό ἑκάστοτε οἰκονομικό ἔτος στή χώρα, δηλαδή στή Γερμανία (παράγραφος 2 ἐδάφιο 4α τῆς νέας ἑταιρικῆς συμβάσεως). Σύμφωνα μέ τά ἀνωτέρω, δέν εἶναι πλέον ἀναγκαῖο τά δικαιώματα ἀπό τήν πρωτογενή ἐκμετάλλευση νά καταβάλλονται στή Γερμανία, ἀλλά ἀκόμα καί τά δικαιώματα τά ὁποῖα ἔχουν καταβληθεῖ στό ἐξωτερικό ὑπεισέρχονται, μετά ἀπό δήλωση τοῦ καλλιτέχνη, στήν κλίμακα ὑπολογισμοῦ στό βαθμό κατά τόν ὁποῖο μέρος τῆς ἀμοιβῆς αὐτῆς μπορεῖ νά συνυπολογισθεῖ ὡς ἐκμετάλλευση τῆς ἐκτελέσεως στή Γερμανία. 'Ο ἀλλοδαπός καλλιτέχνης συμμετέχει κατόπιν κατ' ἀναλογία τοῦ μέρους τῶν δικαιωμάτων του στή διανομή τοῦ ποσοῦ τῆς ἀμοιβῆς.

36. 'Η τροποποιημένη αὐτή κλίμακα ὑπολογισμοῦ θέτει ὡς ὅρο, γιά νά πετύχει ἕνα ἰσορροπημένο ἀποτέλεσμα, ὅτι ὁ ὑπόχρεος καταβολῆς δικαιωμάτων ἀπό τήν πρωτογενή ἐκμετάλλευση, πού εἶναι κατά κανόνα ὁ κατασκευαστής, εἶναι πληροφορημένος ἐπακριβῶς σχετικά μέ τά κυκλώματα πωλήσεως τῶν φορέων καταγραφῆς ἤχου. Μόνο σέ περίπτωση κατά τήν ὁποία ὁ ὑπόχρεος καταβολῆς δικαιωμάτων γνωρίζει σέ ποία ἔκταση ἔχουν προωθηθεῖ πρός τή Γερμανία οἱ φορεῖς καταγραφῆς ἤχου πού ἔχουν κατασκευαστεῖ στό

ἐξωτερικό, εἶναι σέ θέση νά καθορίσει τό ποσοστό τῶν δικαιωμάτων ἀναφορικά μέ τή Γερμανία. Κατά τόν ὑπολογισμό τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἀμοιβῆς δέν λαμβάνονται ὑπόψη γι' αὐτό τό λόγο φορεῖς ἤχου οἱ ὁποῖοι ἔχουν προωθηθεῖ πρός τή Γερμανία ἔξω ἀπό τό γνωστό, στόν κατασκευαστή, κύκλωμα πωλήσεως.

VIII. 'Η γνώμη τῆς GVL

37. 'Η GVL πάντοτε ἀναγνώριζε ὅτι ἀπό νομική ἄποψη μέν δέν ἐμποδίζεται νά ἐνεργήσει γιά λογαριασμό ἀλλοδαπῶν οἱ ὁποῖοι δέν ἔχουν κατοικία στή Γερμανία, ὑποστήριζε ὅμως σταθερά πάντοτε τήν ἄποψη ὅτι δέν ἔχει καί τή σχετική νομική ὑποχρέωση.

38. Κατά τήν GVL, δέν εἶναι δυνατό νά συναχθεῖ ἀνάλογη ὑποχρέωση ἀπό τό κοινοτικό δίκαιο, ἐπειδή ὁ περιορισμός τῆς δραστηριότητας προστασίας δικαιωμάτων καλλιτεχνῶν μέ γερμανική ὑπηκοότητα ἤ κατοικία στή Γερμανία (δεσμοί μέ τή χώρα) ἀπορρέει ἀπό τήν ἔλλειψη ὁμοιομορφίας καί σαφήνειας, ἀπό νομική πλευρά, στήν ἀναγνώριση τῶν δικαιωμάτων προστασίας τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἔργου. 'Ο δεσμός μέ τή χώρα προσφέρει, μ' αὐτή τήν ἔννοια, μιά προϋπόθεση ἀσκήσεως δικαιωμάτων, ἡ ὁποία δικαιολογεῖται ἀπό τή φύση τῶν πραγμάτων. 'Επειδή οἱ Γερμανοί καλλιτέχνες δέν διέθεταν ὁποιαδήποτε δυνατότητα ἐκμεταλλεύσεως τῶν δικαιωμάτων προστασίας τοῦ καλλιτεχνικοῦ τους ἔργου στό ἐξωτερικό, θά ἐθεωρεῖτο δικαιολογημένος ὁ ἀποκλεισμός τῶν ἀλλοδαπῶν, χωρίς δεσμό μέ τή χώρα, ἀπό τή συμμετοχή στό συνολικό ποσό τῶν ἀμοιβῶν.

39. 'Εξάλλου, ἡ GVL θά ἔπρεπε νά ἀντιμετωπισθεῖ ὡς ἐπιχείρηση παροχῆς ὑπηρεσιῶν γενικοῦ οἰκονομικοῦ ἐνδιαφέροντος, ὁπότε τό μονοπώλιο προστασίας δικαιωμάτων θά ἔπρεπε νά συγκριθεῖ μέ τό μονοπώλιο κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 90 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, καί ἡ ἐπλήρωση τῶν καθηκόντων της θά ἐμποδιζόταν πραγματικά σέ περίπτωση πού ὑποχρεωνόταν νά ἀσκήσει δικαιώματα χάριν ἀλλοδαπῶν χωρίς κατοικία στή Γερμανία.

40. Σ' αὐτό θά ἔπρεπε νά προστεθεῖ τό γεγονός ὅτι, βάσει τοῦ ἄρθρου 222 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, δέν προδικάζεται ἡ νομική ρύθμιση τῶν δικαιωμάτων ἰδιοκτησίας στά Κράτη μέλη, ἡ δέ εἰδική διαμόρφωση τῶν γερμανικῶν δικαιωμάτων προστασίας τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἔργου καί τοῦ γερμανικοῦ συστήματος ἀσκήσεως δικαιωμάτων ἀποτελεῖ συστατικό στοιχεῖο τῆς νομικῆς ρυθμίσεως τῶν δικαιωμάτων ἰδιοκτησίας.

41. 'Η GVL παραδέχεται ὅτι ἡ διανομή τῶν ἀμοιβῶν βάσει τῆς συχνότητας μεταδόσεως τῆς διάρκειας τῶν ἐκπομπῶν καί τῆς ἀναμεταδόσεως τῶν ἐκτελουμένων ἔργων, θά ἀποτελοῦσε μέθοδο πού θά ἀνταποκρινόταν περισσότερο ἀπό ὁποιαδήποτε ἄλλη πρός τή θεμελιώδη ἀρχή τῆς εὔλογης ἀμοιβῆς μέ τήν ἔννοια τοῦ γερμανικοῦ Urhebergesetz. 'Η GVL θεωρεῖ ὅμως ὅτι, γιά πρακτικούς λόγους, δέν εἶναι σέ θέση νά ἐφαρμόσει ἀνάλογη μέθοδο ὑπολογισμοῦ. Σύμφωνα μέ τά λεγόμενά της οἱ ραδιοφωνικοί σταθμοί δέν θέτουν στή διάθεση τῆς GVL τίς ἀναγκαῖες πληροφορίες· ἐξάλλου, γιά λόγους ἐξόδων καί οἰκονομίας, ἡ GVL δέν μπορεῖ νά ἀναλάβει τήν εὐθύνη, στήν περίπτωση συνολικοῦ ποσοῦ πρός διανομή πού ὑπερβαίνει τά ..... DM καί περίπου 20 000 πιθανῶν δικαιούχων ἀξιώσεως, νά ἐρευνήσει ποιά ἐκτέλεση, ποιοῦ καλλιτέχνη καί ἐπί πόσο χρόνο μεταδίδεται κάθε χρόνο στή Γερμανία ἀπό τό ραδιόφωνο. 'Εκτός ἀπ' αὐτό, συχνά συμμετέχουν, κατά διαφορετικό τρόπο, σέ μιά ἐκτέλεση περισσότεροι δικαιοῦχοι ἀξιώσεων καλλιτέχνες (π.χ. ὀρχήστρα, διευθυντής ὀρχήστρας καί ὑπόλοιποι καλλιτεχνικοί παράγοντες), μέ ἀποτέλεσμα νά εἶναι ἐπιθυμητός μέν ὁ ὑπολογισμός τῆς ἀμοιβῆς βάσει τῆς διαρκείας τῆς ἐκπομπῆς, στήν πράξη ὅμως νά εἶναι ἀνεφάρμοστος γιά τήν GVL. Οἱ εἰσπράξεις τῆς GVL ἀποτελοῦνται σέ ποσοστό περίπου 60 % μόνο ἀπό τίς ἀμοιβές γιά ραδιοφωνικές ἐκπομπές, πού καταβάλλονται ἀπό τά ραδιοφωνικά ἱδρύματα. Τό ὑπόλοιπο τμῆμα ἀφορᾶ ἔσοδα ἀπό τή δημόσια ἀναμετάδοση σέ ἑστιατόρια, ξενοδοχεῖα, ντισκοτέκ, κλπ., καθώς καί ἀπό τό τέλος ἀνά συσκευή. Γιά τό τμῆμα αὐτό εἶναι ἀδύνατο νά διαπιστωθεῖ, καθ' ὁποιονδήποτε τρόπο, ἡ «συχνότητα ἀναμεταδόσεως» ἤ ἡ «διάρκεια ἀναμεταδόσεως».

ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 86 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΟΚ

42. Βάσει τοῦ ἄρθρου 86 εἶναι ἀσυμβίβαστη μέ τήν Κοινή 'Αγορά καί ἀπαγορεύεται, κατά τό μέτρο πού δύναται νά ἐπηρεάσει τό ἐμπόριο μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν, ἡ καταχρηστική ἐκμετάλλευση ἀπό μιά ἤ περισσότερες ἐπιχειρήσεις τῆς δεσποζούσης θέσεώς τους ἐντός τῆς Κοινῆς 'Αγορᾶς ἤ σημαντικοῦ τμήματός της.

A. Στάση τῆς GVL ἕως τήν 21η Νοεμβρίου 1980

1. *'Η GVL ὡς ἐπιχείρηση*

43. 'Η GVL ἀποτελεῖ ἐπιχείρηση κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 86. 'Ασκεῖ ἐπιχειρηματικές δραστηριότητες, πού συνίστανται στήν παροχή ὑπηρεσιῶν διά τῆς ἔναντι ἀμοιβῆς μεσολαβήσεως πρός ἀναμετάδοση τῶν ἐκτελέσεων καλλιτεχνικῶν ἔργων, πού ἔχουν ἐγγραφεῖ σέ φορεῖς καταγραφῆς ἤχου, ἀπό ραδιοφωνικά ἱδρύματα, θέατρα, ἑστιατόρια, ξενοδοχεῖα, ντισκοτέκ καί ἄλλους, καθώς καί διά τῆς ἀσκήσεως τῶν δικαιωμάτων προστασίας τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἔργου καί τῶν ἀξιώσεων, πού ἀνήκουν στούς καλλιτέχνες καί κατασκευαστές, τόσο ἔναντι τῶν δικαιούχων προστασίας τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἔργου, ὅσο καί ἔναντι τῶν ὑποχρέων σέ καταβολή ἀμοιβῆς, οἱ ὁποῖοι χρησιμοποιοῦν τούς φορεῖς καταγραφῆς ἤχου. 'Η GVL συμμετέχει ἔτσι στήν οἰκονομική ἀνταλλαγή ὑπηρεσιῶν καί ὑπάγεται, ἑπομένως, στή ρύθμιση τοῦ ἄρθρου 86.

44. Ἡ ἐλλείπουσα πρόθεση πραγματοποιήσεως κέρδους εἶναι χωρίς σημασία κατά τήν ἔννοια τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἄρθρου 86, ἐφ' ὅσον, ἀκόμα καί ἐπιχειρήσεις «κοινῆς ὠφελείας» ὑπόκεινται στήν ἀπαγόρευση καταχρήσεως τοῦ ἄρθρου 86.

Τοῦτο ἐπιβεβαιώθηκε καί ἀπό τό Δικαστήριο τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων στήν ἀπόφασή του τῆς 27ης Μαρτίου 1974 στήν ὑπόθεση 127/74 (BRT II, Συλλογή 1974, σ. 313 ἐπ.)

2. *Ἡ δεσπόζουσα θέση τῆς GVL*

45. Ὡς πραγματικά καί τοπικά σχετική ἀγορά στήν ὁποία ἡ GVL ἀσκεῖ τίς δραστηριότητές της, πρέπει νά θεωρηθεῖ ἡ ἀγορά παροχῆς ὑπηρεσιῶν πρός τό σκοπό τῆς ἀσκήσεως τῶν δευτερογενῶν δικαιωμάτων ἐκμεταλλεύσεως πού ἀνήκουν σέ ἐκτελεστές καλλιτεχνικῶν ἔργων καί κατασκευαστές στή Γερμανία, ἡ ὁποία εἶναι δυνατόν νά ὁριοθετηθεῖ μέ ἀκρίβεια ἀπό τή δραστηριότητα ἄλλων ἑταιρειῶν ἐκμεταλλεύσεως. Ἡ GVL εἶναι ἡ μοναδική ἑταιρεία ἡ ὁποία ἀσχολεῖται μέ τήν ἄσκηση αὐτῶν τῶν δικαιωμάτων δευτερογενοῦς ἐκμεταλλεύσεως στή Γερμανία, χωρίς ἀνταγωνιστή. Ἡ μονοπωλιακή θέση τῆς GVL στή Γερμανία, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ σημαντικό τμῆμα τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, δέν στηρίζεται σέ νομικά, ἀλλά σέ πραγματικά δεδομένα.

3. *Ἡ κατάχρηση τῆς δεσποζούσης θέσεως στήν ἀγορά βάσει τοῦ ἄρθρου 86 παράγραφος 1*

46. Ἡ ἀπαγόρευση καταχρήσεως τοῦ ἄρθρου 86 πρῶτο ἐδάφιο, ὅπως προκύπτει ἀπό τή νομολογία τοῦ Δικαστηρίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, πρέπει νά ἐκτιμηθεῖ στό πλαίσιο καί λαμβανομένων ὑπόψη τῶν γενικά ἰσχυουσῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν, οἱ ὁποῖες ἔχουν ὁρισθεῖ στή συνθήκη ΕΟΚ. Μία ἀπό αὐτές τίς θεμελιώδεις ἀρχές περιέχεται στό ἄρθρο 7 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, βάσει τοῦ ὁποίου ἀπαγορεύεται κάθε διάκριση γιά λόγους ἰθαγενείας. Ἡ διαφορετική μεταχείριση ἐκ μέρους δεσποζούσης στήν ἀγορά ἐπιχειρήσεως γιά λόγους ἰθαγενείας ἀποτελεῖ συνεπῶς αὐτόματη παράβαση τοῦ ἄρθρου 86 (πρβ. καί ἀπόφαση τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1974 στήν ὑπόθεση 155/73 (Sacchi, Συλλογή 1974, σ. 409).

47. Ἡ ἄρνηση τῆς GVL, ὡς κατόχου πραγματικοῦ μονοπωλίου, νά συνάψει συμβάσεις ἀσκήσεως δικαιωμάτων μέ ἀλλοδαπούς καλλιτέχνες χωρίς κατοικία στή Γερμανία, ἀποτελεῖ διάκριση γιά λόγους ἰθαγενείας καί συνιστᾶ, ἑπομένως, κατάχρηση μέ τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 86. Τοῦτο ἰσχύει πολύ περισσότερο ἐπειδή οἱ ἀλλοδαποί αὐτοί καλλιτέχνες ἦταν ἐξαρτημένοι ἀπό τή δράση τῆς GVL, στό βαθμό δέ αὐτό δέν εἶχαν τή δυνατότητα νά καταφύγουν σέ ἄλλες ἑταιρεῖες ἐκμεταλλεύσεως, καί, ἐξαιτίας τῆς ἀρνήσεως αὐτῆς, ζημιώθηκαν οἰκονομικά σέ σύγκριση μέ Γερμανούς καί κατοίκους Γερμανίας καλλιτέχνες. Τέλος, ἡ ἄρνηση αὐτή εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα οἱ ἀλλοδαποί καλλιτέχνες νά μήν μπορέσουν νά ἀσκήσουν τά δικαιώματά τους.

4. *Διακριτική μεταχείριση βάσει τοῦ ἄρθρου 86 δεύτερο ἐδάφιο ὑπό γ*

48. Ἐκτός τῶν ἄλλων, ἡ συμπεριφορά τῆς GVL ἐμπίπτει στήν εἰδική ἀπαγόρευση διακριτικῆς μεταχειρίσεως τοῦ ἄρθρου 86 δεύτερο ἐδάφιο ὑπό γ, ἐπειδή ἡ GVL μεταχειρίστηκε ἄνισα τούς συναλλασσόμενους μαζί της οἰκονομικά, γιά λόγους πού δέν συνδέονται μέ τή φύση τῶν παροχῶν τους.

α) Οἱ ἀλλοδαποί καλλιτέχνες ὡς ἐμπορικῶς συναλλασσόμενοι

49. Οἱ καλλιτέχνες συμμετέχουν γενικά στήν οἰκονομική ζωή μέ τήν καταγραφή τῶν ἐκτελέσεων τῶν ἔργων τους σέ φορεῖς καταγραφῆς ἤχου, τή ραδιοφωνική μετάδοση ἤ δημόσια ἐκτέλεσή τους στή Γερμανία καθ' ὁποιονδήποτε ἄλλο τρόπο, καί τήν καταβολή σ' αὐτούς, γιά τούς ἀνωτέρω λόγους, δικαιωμάτων καί ἀμοιβῶν. Ἡ ἀνταλλαγή παροχῶν («ἐμπόριο»), μέ τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 86 δεύτερο ἐδάφιο ὑπό γ, μεταξύ καλλιτεχνῶν καί GVL διενεργεῖται ἔτσι ὥστε ἡ παροχή τῆς GVL, συγκεκριμένα οἱ ἐνέργειές της προστασίας τῶν δικαιωμάτων, νά πραγματοποιοῦνται μόνο ἔναντι «ἀμοιβῆς», δηλαδή διά παρακρατήσεως ἑνός τμήματος τῶν εἰσπραττομένων ἀμοιβῶν ὡς διοικητικῶν ἐξόδων. Ἀποφασιστικῆς σημασίας εἶναι ὅτι ἡ δραστηριότητα τῆς GVL, ἡ ὁποία συνίσταται στήν παροχή ὑπηρεσιῶν, ἀντιστοιχεῖ πρός ὑλική ἀντιπαροχή τῶν καλλιτεχνῶν. Οἱ καλλιτέχνες ἀποτελοῦν ἔτσι τούς «φυσικούς» ἐμπορικῶς συναλλασσομένους μέ τήν GVL.

50. Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά καί ἡ GVL ἀποτελεῖ τόν «φυσικό» ἐμπορικῶς συναλλασσόμενο μέ τούς καλλιτέχνες καί τοῦτο ἐπειδή ἡ ἀξίωση τῶν καλλιτεχνῶν ἐπί τῆς ἀμοιβῆς εἶναι δυνατό νά ὑλοποιηθεῖ στήν πράξη μόνον μέσω τῆς GVL.

Καί οἱ δύο πλευρές, τόσο ἡ GVL ὅσο καί οἱ καλλιτέχνες, ἐξαρτῶνται οἱ μέν ἀπό τούς δέ: ὁ ἐπιχειρηματικός σκοπός τῆς GVL συνίσταται στήν ἄσκηση τῶν ἀξιώσεων ἀμοιβῆς τῶν καλλιτεχνῶν, οἱ καλλιτέχνες δέ δέν εἶναι σέ θέση νά ὑλοποιήσουν, χωρίς τή βοήθεια τῆς GVL, τά δικαιώματά τους ἐκ τῆς δευτερογενοῦς ἐκμεταλλεύσεως.

Σ' αὐτό δέν μπορεῖ νά ἀντιταχθεῖ ὅτι οἱ ἀλλοδαποί καλλιτέχνες δέν ἀποτελοῦν ἐμπορικῶς συναλλασσομένους μέ τήν GVL, ἐπειδή ἡ GVL δέν ἔχει συνάψει συμβάσεις προστασίας δικαιωμάτων μαζί τους.

51. Μία δεσπόζουσα ἐπιχείρηση δέν δικαιοῦται, μέ τό ἐπιχείρημα ὅτι ἐλλείπει τό στοιχεῖο τοῦ «ἐμπορικῶς συναλλασσόμενου», νά ἀποφύγει τή μομφή ὅτι προβαίνει σέ διακριτική μεταχείριση, μή ἐπιτρέποντας σέ ἕνα μέρος τῶν φυσικῶν ἐμπορικῶς

συναλλασσομένων, μέ τή θέση προσθέτων ὅρων, νά γίνουν καί πραγματικοί ἐμπορικῶς συναλλασσόμενοι.

Οἱ ἀλλοδαποί καλλιτέχνες θά εἶχαν τή δυνατότητα, ἀποκτώντας κατοικία στή Γερμανία, νά γίνουν ἰδία θελήσει πραγματικοί ἐμπορικῶς συναλλασσόμενοι μέ τήν GVL. Αὐτό δείχνει ὅτι ἀκόμα καί οἱ ἀλλοδαποί καλλιτέχνες ἀποτελοῦσαν «ἐμπορικῶς συναλλασσομένους» κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 86 ἐδάφιο δεύτερο ὑπό γ καί ὅτι μόνο μέ τή θέση τοῦ πρόσθετου ὅρου, δηλαδή τῆς ἀποκτήσεως κατοικίας στή Γερμανία, ὁ ὁποῖος θεσπίστηκε ἀπό τήν GVL, γενικά, ὅσον ἀφορᾶ τήν ὁμάδα αὐτή, ἦταν δυνατό νά ἐμποδιστοῦν νά γίνουν καί πραγματικά ἐμπορικῶς συναλλασσόμενοι τῆς GVL.

β) 'Η ἄνιση μεταχείριση

52. 'Η GVL μεταχειρίστηκε ἐπίσης, ἕως τήν 21η Νοεμβρίου 1980, τούς ἀλλοδαπούς καλλιτέχνες ἄνισα σέ σχέση μέ τούς Γερμανούς, ὡς πρός τό ὅτι ἀπαιτοῦσε, κατά τήν ἄσκηση τῶν δικαιωμάτων τους, ὡς πρόσθετο ἀναγκαῖο ὅρο τήν κατοικία στή Γερμανία, τόν ὁποῖο ἡ GVL δέν ἔθετε γιά τούς Γερμανούς. 'Επομένως ἡ συμπεριφορά τῆς GVL δέν συνίστατο στήν ἄρνησή της νά ἐνεργήσει σέ ἐξατομικευμένη περίπτωση σέ σχέση μέ μεμονωμένους ἀλλοδαπούς καλλιτέχνες, ἀλλά στήν παρεμβολή ἑνός πρόσθετου γενικοῦ ὅρου γιά ἀλλοδαπούς καλλιτέχνες. Στήν περίπτωση πού οἱ ἀλλοδαποί καλλιτέχνες πληροῦσαν αὐτή τήν προϋπόθεση, ἡ GVL ἦταν πρόθυμη νά συνάψει συμβάσεις προστασίας δικαιωμάτων μαζί τους. Στό βαθμό αὐτό, ἡ GVL ἐφάρμοσε, γενικά, ἀπέναντι τῶν ἐμπορικῶς συναλλασσομένων μαζί της, ἄνισους ὅρους.

γ) 'Ισοδύναμη παροχή

53. 'Η ἀπαγόρευση διακριτικῆς μεταχειρίσεως τοῦ ἄρθρου 86 ἐδάφιο δεύτερο ὑπό γ προϋποθέτει, ἐξάλλου, καί τήν ὕπαρξη ἰσοδυνάμων παροχῶν ἀπό τήν πλευρά τῶν ἐνδιαφερομένων ἐμπορικῶς συναλλασσομένων. Οἱ ἀλλοδαποί καλλιτέχνες προσφέρουν, ὅπως καί οἱ Γερμανοί καί οἱ κατοικοῦντες στή Γερμανία καλλιτέχνες, στήν GVL τά ὑφιστάμενα δικαιώματά τους προστασίας τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἔργου στή Γερμανία πρός τό σκοπό τῆς ἀσκήσεώς τους. 'Η παροχή τῶν ἀλλοδαπῶν καλλιτεχνῶν, συγκεκριμένα ἡ μεταβίβαση τῶν ὑφισταμένων στή Γερμανία δικαιωμάτων τους προστασίας τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἔργου στή GVL, εἶναι ὅμοια μέ τήν παροχή τῶν Γερμανῶν καί κατοικούντων στή Γερμανία καλλιτεχνῶν. Ναί μέν μπορεῖ νά εἶναι ἀλήθεια ὅτι εἶναι δυσχερέστερη γιά ἀλλοδαπούς καλλιτέχνες ἡ ἀπόδειξη τῶν ὑφισταμένων στή Γερμανία δικαιωμάτων τους ἀπ' ὅτι γιά Γερμανούς καί κατοικοῦντες στή Γερμανία καλλιτέχνες, αὐτό ὅμως δέν μεταβάλλει καθόλου τήν οὐσιαστική παροχή τῶν ἀλλοδαπῶν καλλιτεχνῶν, ἡ ὁποία, ὅταν ἔχει ἀποδειχθεῖ ἡ ὕπαρξη δικαιωμάτων προστασίας τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἔργου στή Γερμανία, δέν διαφέρει σέ τίποτα ἀπό ἐκείνη τῶν Γερμανῶν καί τῶν κατοικούντων στή Γερμανία καλλιτεχνῶν.

'Η παροχή τήν ὁποία οἱ ἀλλοδαποί καλλιτέχνες προσφέρουν στή GVL εἶναι ἑπομένως «ἰσοδύναμη» κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 86 ἐδάφιο δεύτερο ὑπό γ.

5. *Περιέλευση τῶν ἀλλοδαπῶν καλλιτεχνῶν σέ μειονεκτική θέση*

54. Μεταξύ τῶν καλλιτεχνῶν ἐπικρατεῖ ἀνταγωνισμός ὅσον ἀφορᾶ τίς ἐκτελέσεις τους στή γερμανική ἀγορά ἀλλά καί σ' ἐκείνη τῶν ἄλλων Κρατῶν μελῶν. 'Ο κάθε καλλιτέχνης ἔχει ἰδιαίτερο συμφέρον νά μεταδίδεται ὅσο τό δυνατό συχνότερα ἡ ἐκτέλεση τοῦ ἔργου του ἀπό τό ραδιόφωνο ἤ νά ἀναμεταδίδεται μέ ὁποιονδήποτε ἄλλο τρόπο δημόσια, ὅπως καί νά πλωλεῖται ὁ φορέας καταγραφῆς ἤχου μέ τό ἔργο του σέ πολλά ἀντίτυπα.

55. 'Εξαιτίας τῆς ἄνισης συμπεριφορᾶς τῆς GVL οἱ ἀλλοδαποί καλλιτέχνες, χωρίς κατοικία στή Γερμανία, περιῆλθαν σέ μειονεκτική θέση σ' αὐτό τόν ἀνταγωνισμό μεταξύ καλλιτεχνῶν. Οἱ ἀλλοδαποί καλλιτέχνες οἱ ὁποῖοι δέν ἔλαβαν γιά τίς ἐκτελέσεις τῶν ἔργων τους στή Γερμανία ὁποιαδήποτε ἀμοιβή ἀπό τή δευτερογενή ἐκμετάλλευση, ἄν καί εἶχαν παρόμοιες ἀξιώσεις ἀμοιβῆς, περιῆλθαν σέ οἰκονομικά μειονεκτική θέση συγκρινόμενοι μέ Γερμανούς καί κατοικοῦντες στή Γερμανία καλλιτέχνες. 'Αντίθετα, ἐνισχύθηκε ἡ οἰκονομική θέση ἐκείνων τῶν ὁμάδων δικαιούχων, οἱ ὁποῖες εὐνοήθηκαν ἀπό τή στάση τῆς GVL. Κατ' αὐτό τόν τρόπο διέθεταν τό οἰκονομικό προβάδισμα ἀπέναντι τῶν ἀλλοδαπῶν ἀνταγωνιστῶν τους, τό ὁποῖο μποροῦσε νά ἐπηρεάσει τόν ἀνταγωνισμό μαζί τους. Τοῦτο δέ, ἀκριβῶς ἐπειδή, στήν περίπτωση τῶν καλλιτεχνῶν, ἀκόμα καί οἰκονομικά μειονεκτήματα περιορισμένης ἐκτάσεως ἐπηρεάζουν σημαντικά τήν ἐπιχειρηματική τους θέση στήν ἀγορά.

6. *'Απουσία δικαιολογητικῶν λόγων*

56. 'Η ἐφαρμογή ἀνίσων ὅρων ἀπό τήν πλευρά τῆς GVL, ἐπί ἰσοδυνάμων παροχῶν τῶν ἀλλοδαπῶν καλλιτεχνῶν, μόνο τότε δέν ἀποτελεῖ κατάχρηση, ὅταν ὑπάρχουν οὐσιαστικοί λόγοι πού δικαιολογοῦν αὐτή τή συμπεριφορά [πρβ. ἀπόφαση τῆς 'Επιτροπῆς τῆς 17ης Δεκεμβρίου 1975 (Chiquita) (ΕΕ ἀριθ. L 95 τῆς 9. 4. 1976, σ. 1)].

57. Οἱ κύριες ἀντιρρήσεις πού προέβαλε ἡ GVL κατά τῆς ὑποχρεώσεώς της ἀσκήσεως δικαιωμάτων σέ σχέση μέ τούς ἀλλοδαπούς καλλιτέχνες καί τά ἐπιχειρήματα πού προέβαλε γιά νά δικαιολογήσει τή στάση της —ἀκόμα καί μετά τή μεταβολή τῆς πρακτικῆς της σέ θέματα προστασίας— ἐγκεινται στήν ἔλλειψη ὁμοιομορφίας καί σαφήνειας, ἀπό νομική πλευρά, ὡς πρός τήν ἀναγνώριση τῶν

δικαιωμάτων προστασίας τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἔργου στό χῶρο τῆς Κοινότητας.

58. Ἡ Ἐπιτροπή ἔχει συνειδητοποιήσει τίς δυσχέρειες πού προκύπτουν γιά καλλιτέχνες, ἑταιρεῖες ἐκμεταλλεύσεως καί ἄλλες ἑνώσεις πού καταβάλλουν προσπάθειες γιά τήν καταβολή ἀμοιβῆς στούς καλλιτέχνες καί κατασκευαστές κατά τή δευτερογενή ἐκμετάλλευση, λόγω τῶν διαφορετικῶν νομικῶν ρυθμίσεων στό χῶρο τῆς Κοινότητας. Ἔχει συνειδητοποιήσει ὅτι ἕως τώρα μόνο σέ μερικά Κράτη μέλη παρέχονται ἐκ τοῦ νόμου ἀξιώσεις ἀμοιβῆς σέ κατασκευαστές καί καλλιτέχνες καί ὅτι τά ὑπόλοιπα Κράτη μέλη ἀναγνωρίζουν ἀνάλογα ἐκ τοῦ νόμου δικαιώματα μόνο γιά καλλιτέχνες ἤ μόνο γιά κατασκευαστές ἤ καί καθόλου. Στίς χῶρες πού δέν διαθέτουν ἐκ τοῦ νόμου δικαιώματα προστασίας τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἔργου ὑφίστανται ὅμως, τίς περισσότερες φορές, συμβατικές ρῆτρες μέ ἀποτέλεσμα σέ ὅλα σχεδόν τά Κράτη μέλη οἱ καλλιτέχνες καί κατασκευαστές νά εἰσπράττουν ἀμοιβές γιά τή δευτερογενή ἐκμετάλλευση.

59. Ὅσο ἐπιθυμητό καί νά φαίνεται τό νά ἐπιτευχθεῖ ἑνιαία νομική ρύθμιση στό χῶρο τῆς Κοινότητας στά θέματα δευτερογενοῦς ἐκμεταλλεύσεως, ἡ διαφορετική αὐτή νομική ρύθμιση δέν δικαιολογεῖ ὁποιαδήποτε συμπεριφορά μέσω τῆς ὁποίας ἀφαιρεῖται ἀπό τούς καλλιτέχνες καί ἡ δυνατότητα ἀκόμα νά ἀσκήσουν τά δικαιώματά τους σέ ἄλλο Κράτος μέλος.

Ἡ GVL παρενέβαλε, μέ τήν ἄρνησή της, προσκόμματα γιά τούς καλλιτέχνες, στήν προσπάθειά τους νά ἐπιτύχουν τήν καταβολή ἀμοιβῆς γιά τή δευτερογενή ἐκμετάλλευση τῶν ἔργων τους.

60. Οὔτε ὁ ἰσχυρισμός τῆς GVL ὅτι ἡ ἀναγκαστική ἄσκηση τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀλλοδαπῶν καλλιτεχνῶν ἀποτελεῖ διάκριση σέ βάρος τῶν Γερμανῶν καλλιτεχνῶν, οἱ ὁποῖοι δέν διαθέτουν στό ἐξωτερικό δικαιώματα ἀμοιβῆς, εἶναι δυνατό νά γίνει ἀποδεκτός. Ἡ ὑποχρέωση προστασίας, πού εἶναι δεδομένη βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἀνταγωγισμοῦ, ἔχει ἀφετηρία τίς ἀξιώσεις ἀμοιβῆς τῶν ἀλλοδαπῶν καλλιτεχνῶν ἀπό τή δευτερογενή ἐκμετάλλευση τῶν ἔργων τους στή Γερμανία.

Πράγματι, ἡ ὑποχρέωση ἀσκήσεως δικαιωμάτων αὐτῆς τῆς μορφῆς θά ἔπληττε καί ἄλλες παρόμοιες δεσπόζουσες ἐπιχειρήσεις σέ ἄλλα Κράτη μέλη, στό βαθμό πού οἱ Γερμανοί καλλιτέχνες διαθέτουν στά Κράτη μέλη αὐτά ἀξιώσεις ἀμοιβῆς ἤ στό βαθμό πού οἱ Γερμανοί καλλιτέχνες θά ἔπεφταν θύματα διακρίσεων ἀπό τήν πλευρά τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν, σέ σύγκριση μέ ἄλλους καλλιτέχνες, ἐξαιτίας τῆς ἰθαγενείας τους.

Ἑπομένως, ἡ ὑποχρέωση ἀσκήσεως δικαιωμάτων σέ σχέση μέ ἀλλοδαπούς καλλιτέχνες, ἡ ὁποία θά ἐπιβαλλόταν στήν GVL, δέν θά ἐθέσπιζε διακρίσεις σέ βάρος Γερμανῶν καλλιτεχνῶν, ἀλλά κατά πρῶτο λόγο θά κατέτεινε στήν καθιέρωση τῆς ἴσης μεταχειρίσεως ὅλων τῶν καλλιτεχνῶν, τῶν ὁποίων τά ἔργα ἔχουν κυκλοφορήσει στή Γερμανία.

7. Ἐπίδραση ἐπί τοῦ ἐμπορίου μεταξύ Κρατῶν μελῶν

61. Ἡ καταχρηστική ἐκμετάλλευση δεσποζούσης θέσεως ἀπό τήν πλευρά τῆς GVL ἔχει ἐπίσης ὡς ἀποτέλεσμα νά ἐπηρεαστεῖ τό ἐμπόριο μεταξύ Κρατῶν μελῶν.

62. Ὡς ἐμπόριο, μέ τήν ἔννοια τῶν διατάξεων τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, πρέπει νά νοηθοῦν ὅλες οἱ ἐπιχειρηματικές καί οἰκονομικές δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένης τῆς παροχῆς ὑπηρεσιῶν (πρβ. πρόταση τοῦ Δικαστηρίου στήν ὑπόθεση 155/73, Sacchi). Στό βαθμό αὐτό ὅλα ἐξαρτῶνται ἀπό τό γεγονός καί μόνο, κατά πόσο ἡ συμπεριφορά τῆς GVL ἦταν σέ θέση, ἄμεσα ἤ ἔμμεσα, πραγματικά ἤ δυνητικά, νά θέσει σέ κίνδυνο τήν ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου ἤ τῆς κυκλοφορίας ὑπηρεσιῶν κατά τρόπο ὁ ὁποῖος ἀντίκειται στήν πραγματοποίηση τῶν στόχων ἑνιαίας, διακρατικῆς ἀγορᾶς (πρβ. πρόταση τοῦ Δικαστηρίου τῆς 13ης Ἰουλίου 1966 — Grundig/Consten, Συλλογή 1966, σ. 322, γερμ. ἔκδ.).

63. Μέ τήν ἄρνηση τῆς GVL νά ἀναλάβει γιά ἀλλοδαπούς χωρίς κατοικία στή Γερμανία, ἀλλά μέ κατοικία σέ ἕνα ἀπό τά Κράτη μέλη, τήν ἐκμετάλλευση τῶν δικαιωμάτων τους στή Γερμανία, παρεμποδίστηκε ἡ δημιουργία ἑνιαίας ἀγορᾶς παροχῆς ὑπηρεσιῶν στήν Κοινότητα. Οἱ ἀλλοδαποί αὐτοί δέν μποροῦσαν, ἀντίθετα πρός τούς Γερμανούς, νά χρησιμοποιήσουν τίς παρεχόμενες ὑπηρεσίες τῆς GVL. Κατ' αὐτό τόν τρόπο ἐμποδίστηκε ἡ κυκλοφορία τῶν ὑπηρεσιῶν μέ τό ἐξωτερικό, ὅπως θά εἶχε ἐξελιχθεῖ χωρίς τήν ἄρνηση τῆς GVL. Ἡ ἐπίδραση ἐπί τῆς κυκλοφορίας τῶν ὑπηρεσιῶν ἦταν ἐξάλλου σημαντική, ἐπειδή παρεμποδίστηκε ἕνας μεγάλος ἀριθμός ἀλλοδαπῶν δικαιούχων νά ἀσκήσει τά δικαιώματά του.

Στό σημεῖο αὐτό τό πρόβλημα δέν ἦταν ὅτι ἡ GVL περιόρισε τίς δραστηριότητές της στό ἔδαφος ἑνός μόνο Κράτους μέλους. Ὅπως ἔχει διαπιστώσει ἡ Ἐπιτροπή σέ πολλές ἀποφάσεις, ἡ συμφωνία ἤ συμπεριφορά ἡ ὁποία ἀναφέρεται μόνο σέ ἕνα Κράτος μέλος μπορεῖ νά ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα νά ἐπηρεαστεῖ τό ἐμπόριο ὅταν οἱ ἐμπορικῶς συναλλασσόμενοι σέ ἄλλα Κράτη μέλη ἀποκλείονται ἀπό τή συμφωνία αὐτή ἤ τά πλεονεκτήματα αὐτῆς τῆς συμπεριφορᾶς [ἀπόφαση τῆς 29ης Δεκεμβρίου 1970 — «Keramische Fliesen» (ΕΕ ἀριθ. L 10 τῆς 13. 1. 1971, σ. 15) καί ἀπόφαση τῆς 23ης Ἰουλίου 1974 «Papiers peints de Belgique» (ΕΕ ἀριθ. L 237 τῆς 29. 8. 1974, σ. 3)]. Στήν προκειμένη περίπτωση δέν εἶναι δυνατόν νά ὑπάρξει καμιά ἀμφιβολία ἀναφορικά μέ τήν ἄμεση ἐπίδραση ἐπί τοῦ ἐμπορίου, ὅταν γίνονται διακρίσεις σέ βάρος ἀλλοδαπῶν καλλιτεχνῶν οἱ ὁποῖοι ἔχουν τήν κατοικία τους σέ ἄλλο Κράτος μέλος. Ἡ διακριτική μεταχείριση, συγκεκριμένα, εἶχε σάν ἀποτέλεσμα τή δημιουργία τεχνητῶν φραγμῶν στήν κυκλοφορία τῶν ὑπηρεσιῶν μεταξύ τῆς GVL ὡς φορέα διαθέσεως ὑπηρεσιῶν στή Γερμα-

νία καί τῶν ἀλλοδαπῶν καλλιτεχνῶν ὡς φορέων ἀποδοχῆς ὑπηρεσιῶν σέ ἕνα ἄλλο Κράτος μέλος, δηλαδή στίς οἰκονομικές σχέσεις μεταξύ Κρατῶν μελῶν.

64. 'Εκτός τῶν ἄλλων, οἱ ἀλλοδαποί καλλιτέχνες πλήττονται ἀπό τά οἰκονομικά μειονεκτήματα τά ὁποῖα προκύπτουν καί γιά τή διεθνή ἀνταγωνιστική τους θέση. 'Η περιέλευση αὐτή σέ μειονεκτική θέση ἦταν ἱκανή νά ἐπιφέρει σέ δυσμενέστερη κατάσταση τούς ἀλλοδαπούς καλλιτέχνες ἔναντι τῶν περισσότερο εὐνοημένων Γερμανῶν καί κατοικούντων στή Γερμανία καλλιτεχνῶν, μέ τούς ὁποίους αὐτοί ἀνταγωνίζονταν στό χῶρο τῆς Κοινότητας μέ τίς ἐκτελέσεις τῶν ἔργων τους, καί κατ' αὐτό τόν τρόπο νά ἐπηρεάσει τίς οἰκονομικές συναλλαγές μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν.

ΜΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 90 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

65. Στήν περίπτωση ἐπιχειρήσεων οἱ ὁποῖες εἶναι ἐπιφορτισμένες μέ τήν παροχή ὑπηρεσιῶν γενικοῦ οἰκονομικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἰσχύουν, βάσει τοῦ ἄρθρου 90 παράγραφος 2, οἱ διατάξεις τῆς συνθήκης ΕΟΚ καί ἰδίως οἱ κανόνες ἀνταγωνισμοῦ τῆς συνθήκης μόνον κατά τό μέτρο πού ἡ ἐφαρμογή τῶν κανόνων αὐτῶν δέν ἐμποδίζει νομικά ἤ πραγματικά τήν ἐκπλήρωση τῆς ἰδιαίτερης ἀποστολῆς πού τούς ἔχει ἀνατεθεῖ. Στή ρύθμιση αὐτή εἶναι δυνατόν νά ἐμπίπτουν καί ἰδιωτικές ἐπιχειρήσεις, ἄν τούς ἔχει ἀνατεθεῖ διά πράξεως τῆς δημοσίας ἀρχῆς ἡ παροχή ὑπηρεσιῶν γενικοῦ οἰκονομικοῦ ἐνδιαφέροντος (πρβ. ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου, BRT II). 'Επειδή τό ἄρθρο 90 παράγραφος 2 ἐπιτρέπει, ὑπό ὁρισμένες περιστάσεις, παρεκκλίνουσες ρυθμίσεις ἀπό τή συνθήκη, ὁ ὁρισμός τῶν ἐπιχειρήσεων οἱ ὁποῖες δύνανται νά ἐπικαλεστοῦν τή διάταξη αὐτή πρέπει νά ἑρμηνεύεται στενά.

66. Στήν GVL δέν ἀνατέθηκε διά πράξεως κρατικοῦ ὀργάνου ἤ καθ' οἱονδήποτε ἄλλο τρόπο, ἀπό τήν πλευρά τῆς δημοσίας ἐξουσίας, ἡ παροχή ὑπηρεσιῶν. 'Η ἔναρξη τῶν δραστηριοτήτων της, ναί μέν ὑπάγεται στή χορήγηση κρατικῆς ἐγκρίσεως, μέσω αὐτῆς ὅμως τῆς «κρατικῆς ἐγκρίσεως» (Erlaubnisvorbehalt) δέν τούς ἀνατίθεται ὁποιαδήποτε ἰδιαίτερη ἀποστολή. Κατά τή χορήγηση τῆς κρατικῆς ἐγκρίσεως ἐξετάζεται, ἁπλῶς, κατά πόσο ἡ ἑταιρεία ἡ ὁποία ὑπέβαλε αἴτηση ἐγκρίσεως ἀνταποκρίνεται στίς προϋποθέσεις γιά ἑταιρεῖες ἐκμεταλλεύσεως, ὅπως προβλέπεται ἀπό τίς διατάξεις τοῦ Wahrnehmungsgesetz. 'Η χορήγηση παρόμοιας ἐγκρίσεως δέν συνιστᾶ, ἑπομένως, ἀπό τήν ἴδια τή φύση τῆς ὑποθέσεως, τήν ἀνάθεση ἰδιαιτέρων καθηκόντων, ἀλλά ἁπλά τήν παροχή ἀδείας γιά ἐκτέλεση ὁρισμένων πράξεων. 'Η ἔγκριση, ἡ ὁποία ἀναιρεῖ μόνο μιά ἐκ τοῦ νόμου ἀπαγόρευση, ἔχει ἐντελῶς διαφορετικό νομικό περιεχόμενο ἀπό μιά πράξη δημοσίας ἐξουσίας τῆς ὁποίας ὁρισμένα καθήκοντα καί συνεπῶς καί ὁρισμένες ὑποχρεώσεις ἀνατίθενται σέ ἐπιχείρηση. 'Η ἐπιβαλλόμενη στενή ἑρμηνεία τῆς ἐννοίας τῆς ἐπιχειρήσεως στό ἄρθρο 90 παράγραφος 2 ὁδηγεῖ ἑπομένως στό συμπέρασμα ὅτι ἡ GVL δέν ὑπάγεται στή διάταξη αὐτή.

67. 'Ακόμα ὅμως καί σέ περίπτωση πού γινόταν παραδεκτό ὅτι στήν GVL ἔχει «ἀνατεθεῖ» ἡ παροχή ὑπηρεσιῶν, οἱ ὑπηρεσίες αὐτές θά ἔπρεπε νά προσφέρονται χάριν τοῦ «γενικοῦ οἰκονομικοῦ συμφέροντος».

68. 'Η GVL διαχειρίζεται ἁπλῶς τά ἰδιωτικά συμφέροντα τῶν καλλιτεχνῶν. Τό Δικαστήριο τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων διαπίστωσε στήν ἀπόφασή του — BRT II — ὅτι δέν πρόκειται γιά ἄσκηση γενικοῦ συμφέροντος ἡ περίπτωση κατά τήν ὁποία μιά ἐπιχείρηση ἐκπροσωπεῖ ἰδιωτικά συμφέροντα, ἀκόμα καί ἄν πρόκειται ἐδῶ γιά δικαιώματα κυριότητας πού ἀπολαύουν νομικῆς προστασίας. Τοῦτο ἰσχύει ἐπίσης καί γιά τήν GVL.

ΜΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 222 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

69. 'Η ἀντίρρηση τῆς GVL, ὅτι ἡ ρύθμιση τοῦ γερμανικοῦ νόμου γιά τά δικαιώματα προστασίας τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἔργου καί τή δραστηριότητα τῶν ἑταιρειῶν προστασίας δικαιωμάτων «δέν θίγεται», βάσει τοῦ ἄρθρου 222 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, ἀπό τίς διατάξεις τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, δέν εὐσταθεῖ.

70. 'Από τή μιά πλευρά, ὁ Γερμανός νομοθέτης δέν ἔχει ἀπαγορεύσει στίς ἑταιρεῖες ἐκμεταλλεύσεως νά ἐνεργοῦν γιά λογαριασμό ἀλλοδαπῶν χωρίς κατοικία στή Γερμανία, ἀλλά ἄφησε αὐτό τό ζήτημα ἀνοικτό. 'Από τήν ἄλλη, ἡ ἑρμηνεία τοῦ ἄρθρου 222, ὅπως γίνεται ἀπό τήν πλευρά τῆς GVL, θά καταργοῦσε κάθε δυνατότητα ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς συνθήκης ΕΟΚ στόν τομέα τῶν προστατευομένων δικαιωμάτων βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας, ἐν γένει. 'Εκτός τούτου, ἡ ὑποχρέωση ἀσκήσεως δικαιωμάτων, ἀπό τήν πλευρά τῆς GVL, ἀπέναντι σέ ἀλλοδαπούς, θά ἔδινε τή δυνατότητα σ' αὐτούς νά μπορέσουν νά ἐκμεταλλευθοῦν «τήν κυριότητά» τους, δηλαδή νά ἀξιώσουν ἀμοιβές στή Γερμανία. Οἱ ἀξιώσεις τῶν Γερμανῶν καλλιτεχνῶν καί τῶν ἀλλοδαπῶν πού κατοικοῦν στήν Γερμανία θίγονται ἔτσι στή νομική ὑπόστασή τους, ἐνῶ τό γερμανικό καθεστώς τῶν δικαιωμάτων ἰδιοκτησίας δέν θίγεται καθεαυτό.

Β. Συμπεριφορά μετά τήν 21η Νοεμβρίου 1980

71. 'Η GVL ἔπαυσε τίς διακρίσεις σέ βάρος τῶν καλλιτεχνῶν πού δέν διαθέτουν τή γερμανική ἰθαγένεια, στό βαθμό πού πρόκειται γιά ὑπηκόους τῶν Κρατῶν μελῶν ἤ καλλιτέχνες μέ κατοικία σέ ἕνα ἀπό τά Κράτη μέλη τῆς Κοινότητας, τροποποιώ-

ντας τήν ἑταιρική σύμβαση καί τό πρότυπο συμβάσεως προστασίας δικαιωμάτων. Ἡ διαδικασία διανομῆς πού ἀκολουθεῖται σήμερα ἰσχύει ἐξίσου τόσο γιά Γερμανούς ὅσο καί ἀντιστοίχους ἀλλοδαπούς καλλιτέχνες.

72. Παρ' ὅλα αὐτά, θά μποροῦσε νά προκαλέσει ἐπιφυλακτικότητα ἡ σημερινή διαδικασία διανομῆς, καθόσον οἱ καλλιτέχνες δέν συμμετέχουν στό συνολικό ποσό τῶν ἀμοιβῶν στή Γερμανία παρά μόνο μέ μέτρο τά δικαιώματα ἀπό τήν πρωτογενή ἐκμετάλλευση, τά ὁποῖα τούς ἔχει καταβάλει ὁ κατασκευαστής ἀναφορικά μέ τή Γερμανία. Ἔτσι, ἐξαιροῦνται, λόγου χάρη, τοῦ ὑπολογισμοῦ, οἱ φορεῖς καταγραφῆς ἤχου οἱ ὁποῖοι ἔχουν προωθηθεῖ στή Γερμανία ἔξω ἀπό τά προκαθορισμένα κυκλώματα διακινήσεως, δεδομένου ὅτι δέν καταβάλλονται γι' αὐτούς δικαιώματα, «ἀναφορικά μέ τή Γερμανία».

73. Μέ τά σημερινά ὅμως δεδομένα δέν μπορεῖ τό γεγονός αὐτό νά θεωρηθεῖ κατάχρηση. Ἐξαιτίας τῶν μεγάλων πρακτικῶν δυσχερειῶν, στίς ὁποῖες ἀναφέρθηκε ἡ GVL, στό νά βρεθεῖ ἕνα σύστημα δίκαιας διανομῆς τῶν ἀμοιβῶν, ὁ δρόμος τόν ὁποῖο ἐπέλεξε ἡ GVL, δηλαδή ἐκκαθάριση τῶν λογαριασμῶν βάσει τῶν δικαιωμάτων πού εἰσέπραξε ὁ καλλιτέχνης ἀναφορικά μέ τή γερμανική ἀγορά, φαίνεται, κάτω ἀπό τά σημερινά δεδομένα, ὅτι ἀποτελεῖ μέθοδο ἡ ὁποία ἀνταποκρίνεται στίς ἀπαιτήσεις τῆς οἰκονομίας καί τῆς δικαιοσύνης.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 3 ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΑΡΙΘ. 17

74. Ἕως τίς 21 Νοεμβρίου 1980 ἡ GVL προέβαινε σέ παράβαση. Κατά τή γνώμη της, συνεχίζει νά ἔχει τό δικαίωμα, ἐξαιτίας τῆς ἀσαφοῦς νομικῆς καταστάσεως, νά ἀποκλείει καλλιτέχνες, οἱ ὁποῖοι δέν διαθέτουν τή γερμανική ἰθαγένεια ἤ κατοικία στή Γερμανία, ἀπό τίς δραστηριότητές της προστασίας δικαιωμάτων. Γιά νά ἀποσαφηνισθοῦν οἱ νομικές πλευρές, καί ἀναφορικά μέ τούς καταγγέλλοντες, καί γιά νά ἀποκλεισθεῖ στό μέλλον ἡ περίπτωση ὑπάρξεως ὁμοειδῶν ἤ παρομοίων παραβάσεων, εἶναι ἀναγκαία ἡ λήψη ἀποφάσεως.

Τοῦτο ἰσχύει πολύ περισσότερο ἐπειδή κατ' αὐτό τόν τρόπο θά ἀποσαφηνισθεῖ ὅτι οἱ διαφορές πού ὑφίστανται στίς ἔννομες τάξεις τῶν Κρατῶν μελῶν, σέ ὅτι ἀφορᾶ τίς δεσπόζουσες ἐπιχειρήσεις, δέν ἀποτελοῦν λόγο ὁ ὁποῖος δικαιολογεῖ διακρίσεις,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Ἄρθρο 1

Ἡ στάση τῆς GVL ἕως τίς 21 Νοεμβρίου 1980 νά μή συνάπτει συμβάσεις προστασίας δικαιωμάτων μέ ἀλλοδαπούς καλλιτέχνες, ἄν αὐτοί δέν ἔχουν κατοικία στή Γερμανία, καί νά μήν ἀσκεῖ στή Γερμανία, κατ' ἄλλους τρόπους, τά δικαιώματα προστασίας τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἔργου, τά ὁποῖα ἀνῆκαν στούς καλλιτέχνες αὐτούς, συνιστοῦσε, στό βαθμό πού οἱ καλλιτέχνες εἶχαν τήν ἰθαγένεια ἑνός Κράτους μέλους τῆς ΕΟΚ ἤ τήν κατοικία τους σέ ἄλλο Κράτος μέλος, κατάχρηση δεσποζούσης θέσεως, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 86 τῆς συνθήκης ΕΟΚ.

Ἄρθρο 2

Ἡ ἀπόφαση αὐτή ἀπευθύνεται στήν Gesellschaft zur Verwertung von Leistungsschutzrechten, Esplanade 36a, Ἀμβοῦργο.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 29 Ὀκτωβρίου 1981.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

Frans ANDRIESSEN

Μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς